

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/14/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1622010542
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1622010542.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Jána Evina, v trestnej veci obžalovaného L. S. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky, sp. zn. 7T/63/2022 zo dňa 09.11.2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.04.2024, pomerom hlasov 3:0 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku z r u š u j e sa prvostupňový rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku z dôvodu § 285 písm. c) Trestného poriadku sa obžalovaný

L. S., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom K. č. XX

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Malacky zo dňa 07.11.2022, sp. zn. 1Pv 233/22/1106-15 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na skutkovom základe, že

v čase od 10.00 h dňa 19.04.2022 do 13.45 h dňa 28.04.2022 v železničnej stanici Plavecký Mikuláš, okres Malacky odcudzili kovový materiál, konkrétne koľajnice typu A v dĺžke 80 m, srdcovky JSR-A v počte 2ks, prídržnice v tvare A v počte 4ks, spojky ploché v tvare A v počte 32ks tým spôsobom, že ich zdemontovali, naložili do ich dodávky zn. Citroen Jumper s ev. č. MA-XXXCT a tento kovový materiál odovzdali v zberných surovinách, čím poškodenej spoločnosti Železnice SR, Klemensova 8, vznikla škoda vo výške 2.148,80 Eur.

nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd poškodeného Železnice SR, Klemensova 8, Bratislava, IČO:XXXXXXXX odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky, sp. zn. 7T/63/2022 zo dňa 09.11.2023 bol obžalovaný L. S. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v čase od 10.00 h dňa 19.04.2022 do 13.45 h dňa 28.04.2022 v železničnej stanici Plavecký Mikuláš, okres Malacky odcudzil spolu s odsúdeným Z. B. a odsúdeným A. T. kovový materiál, konkrétne koľajnice

typu A v dĺžke 80 m, srdcovky JSR-A v počte 2 ks, prídržnice v tvare A v počte 4 ks, spojky ploché v tvare A v počte 32 ks, tým spôsobom, že ich zdemontoval, naložil do ich dodávky zn. Citroen Jumper s ev. č. MA - XXXCT a tento kovový materiál odovzdal v zberných surovinách, čím poškodenej spoločnosti Železnice SR, Klemensova 8, vznikla škoda vo výške 2.148,8 Eur.

Za to mu bol podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere tri mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho súd prvého stupňa na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému Y. S. republiky, U.: 31 XXX XXX, so sídlom Klemensova 8, 813 61 Bratislava škodu vo výške 2.179,98 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. 1 Trestného poriadku odvolanie obžalovaný, ktoré doplnil písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 28.12.2023. V odvolaní obžalovaný poprel, že by v železničnej stanici kradol železo. On odsúdeným Z. B. a A. T. ani neukázal železo v stanici, ale mimo nej. Tieto osoby navyše potvrdili, že obžalovaný s nimi žiadne železo nezbieral a iba im ukázal staré železo v lesíku mimo stanice. To, že by mal byť celý čas prítomný pri krádeži, nevyplýva zo žiadneho dôkazu, pričom ani výpoveď svedka L. ho z toho nemôže usvedčiť, keďže svedok uvádza, že videl iba jeho auto, ale jeho ako osobu nevidel. Jediným usvedčujúcim dôkazom bola zmanipulovaná zápisnica s jeho údajným priznaním z prípravného konania. Skutočnosti tam uvádzané si policajť prispôbil tak, aby mal páchatela a jeho výpoveď si prispôbil podľa výpovede svedka L. a obvineného B., pričom zneužil aj poznatok o tom, že obžalovaný nevie dobre čítať. Bolo chybou, že si zápisnicu pred podpisom neprečítal, ale domnieval sa, že policajť tam napísal len to, čo vypovedal. Konajúca sudkyňa opomenula, že on síce bol s obžalovanými v zberných surovinách, ale iba preto, lebo v odovzdávanom železe boli aj motory z autovrakov, ktoré mu spoluobžalovaní naložili na auto, v ktorom priviezli aj koľajnice. Celý rozsudok je postavený na tom, že bol na mieste činu so svojím autom - pick-upom, avšak o tomto nie je v skutkovej viete žiadna zmienka. Je nevinný, žiadne železo neukradol a ani nikoho na krádež nenavádzal. Rozhodnutie o vine považuje za nesprávne a nesprávne je aj rozhodnutie o náhrade škody, pretože v obžalobe je uvedená suma 2.148,80 eur, na ktorú boli zaviazaní aj odsúdení T. s B., avšak on bol zaviazaný nahradiť škodu vo výške 2.179,98 eur. Obžalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie, eventuálne aby ho spod obžaloby oslobodil.

Odvolací súd po predložení veci nezistil žiadne také vady napadnutého rozsudku, alebo konania, ktoré mu predchádzalo a ktoré by odôvodňovali zrušenie rozsudku na neverejnom zasadnutí. Preto súd nariadil vo veci verejné zasadnutie.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, konanom dňa 16.04.2024, obžalovaný zotrval na podanom odvolaní.

Zástupca krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť a včasnosť odvolania podaného oprávnenou osobou, a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 19 Trestného poriadku, pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený, alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil nasledovné skutočnosti:

Dňa 07.11.2022 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky obžalobu na obvinených L. S., Z. B. a A. T. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na rovnakom skutkovom základe, že

v čase od 10.00 h dňa 19.04.2022 do 13.45 h dňa 28.04.2022 v železničnej stanici Plavecký Mikuláš, okres Malacky odcudzili kovový materiál, konkrétne koľajnice typu A v dĺžke 80 m, srdcovky JSR-A v počte 2ks, prídržnice v tvare A v počte 4ks, spojky ploché v tvare A v počte 32ks tým spôsobom, že ich zdemontovali, naložili do ich dodávky zn. Citroen Jumper s ev. č. MA-XXXCT a tento kovový materiál odovzdali v zberných surovinách, čím poškodenej spoločnosti Železnice SR, Klemensova 8, vznikla škoda vo výške 2.148,8 Eur.

Súd prvého stupňa vo veci vydal pod sp. zn. 7T/63/2022 dňa 25.01.2023 trestný rozkaz, ktorý vo vzťahu k obvineným Z. B. a A. T. nadobudol právoplatnosť dňa 09.02.2023. Obvinený L. S. podal proti trestnému rozkazu v zákonnej lehote odpor.

Hlavné pojednávanie súd prvého stupňa vykonal v prítomnosti obžalovaného, ktorý podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je nevinný. Súd prvého stupňa následne vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov Z. B., A. T., B. O., Z. L., A. Y. P., prečítal zápisnicu o výsluchu svedka X. K., oboznámil listinné dôkazy - zápisnica o obhliadke miesta činu s fotodokumentáciou, evidenčná karta vozidla, vyčíslenie škody, výpis zo zberných surovín, fotografie motorových vozidiel, centrálna evidencia správnych deliktov a priestupkov a odpis registra trestov obžalovaného.

Obžalovaný vypovedal, že pracoval v lese ako pilčík v smere na Rohožník od strelnice, kde videl v lese vyhodené batérie, pletivo a sudy. Povedal o tom doma švagrom Z. B. a A. T., že keď si chcú zarobiť, nech si to idú pozbierať. Z. B., mal červenú dodávku zn. T.. Jeho švagrovia si preto išli, asi si to zobrali a dali to zberných surovín. V tom čase sa on živil tým, že skupoval staré autá a ešte bol aj pilčík. V čase skutku dňa 19.04.2022 išiel svojim autom, Z. B. a A. T. išli za ním. Miesto im ukázal, bolo to v takej priekope, v lese. On potom odišiel. Nechal ich na tom mieste a išiel rozoberať autovraky. Oni dvaja sa po ceste naspäť u neho zastavili, naložili jeho motory a sami to odniesli do zberných surovín, on s nimi nešiel. Na mieste v okolí železničnej stanice Z. Mikuláš bol s ostatnými spoluobžalovanými iba tento jeden raz, keď im ukázal tieto veci. Z prečítanej zápisnice o výsluchu obžalovaného z prípravného konania vyplynulo, že obžalovaný koncom mesiaca apríl 2022 oslovil Z. B. a A. T., aby išli spolu kopat železo do železničnej stanice Plavecký Mikuláš, nakoľko v tejto lokalite robil predtým pilčíka a vedel, že je tam železo. On išiel na pickupe Škoda Felcia a Z. s A. išli na červenej dodávke značky Citroen. Keď prišli do tej stanice do Mikuláša, tak Z. B. a A. T. začali kopat a nakopali nejaké železo, čo bolo miestami aj pod zemou, nakoľko je to nevyužívaná stanica. Naložili asi dva kusy takých dlhých íčiek

aj koľajníc a potom nejaké iné ťažké železá, potom železný podval v tvare U. Keď to naložili išli spolu preč. Z. s A. išli spolu na dodávke a on na pickupe. Keď odchádzali zo stanice, tak sa vyhýbali bielej dodávke, ktorá sa hneď otočila a išla za nimi až po strelnicu, potom sa otočila späť. On išiel domov, kde si nachystal dva motory, chalani prišli potom k nemu domov, tam naložil motory a išli všetci spolu do Senice do zberne, kde to odovzdali. Bolo toho asi 1.000 kg a dostali za to 350,- €, pričom on si zobral peniaze len za motory a peniaze za to železo si nezobral. Z tejto stanice bol už aj predtým brať staré železo, nejaké riny a iné všelijaké železá, už presne nevie aké, železa je tam stále veľa. K prečítanej výpovedi obžalovaný uviedol, že je to hlúposť, on to nepovedal. Policajť zapísal, čo nehovoril, chcel ísť z polície rýchlo preč, preto to podpísal. On nevie dobre písať ani čítať.

Svedok B. O. vypovedal, že obžalovaného L. S. pozná z videnia. V apríli 2022 mu obžalovaný spolu s Z. B. a A. T. priniesli 5-6 druhov železného odpadu. Bol tam motor, autovrak, vyšúpaná meď, hliník a boli tam aj spojné koľajnice. Tých koľajníc bolo asi 900 kg. Pamätal si, že koľajnice boli odborne rezané, preto si myslel, že ich obžalovaní niekde našli, preto ich aj zobral. Koľajnice priviezli na dodávke, typ ani farbu si nepamätal. Dal im peniaze spolu všetkým, to ako si to podelili nevie. Myslí si, že obžalovaný L. S. doniesol autovraky. Svedok nevedel uviesť, či s tým šrotom prišli všetci spolu na jednej dodávke.

Svedok Z. L. uviedol, že v doobedňajších hodinách dostali info, že niekto v Plaveckom Mikuláši na železničnej stanici niečo kradne, že niekto tam brúsi koľajnice. Išiel tam zozadu cez takú lesnú poľnú cestu. V polovici cesty videl 2 autá, jedno malo z boku také malé okno a nakoľko on bol na vyššom aute, cez to okno videl v tom aute železné podvaly. Zavolať na políciu, ktorá mu uviedla, že má uviesť ŠPZ, čo uviedol a popísal značky áut. Potom sa vrátil na železničnú stanicu a čakal na príchod polície. Polícia prišla, spísala to. Toto bolo jedenkrát, potom takto isto sa to stalo aj druhýkrát. Ako zaparkoval pri vlakovkej stanici, vyšlo odtiaľ auto, ktoré sa rozhodol prenasledovať. Išlo o biele vozidlo, zazačil si aj jeho ŠPZ. Opäť volal na políciu. Presné dátumy týchto dvoch skutkov nevedel uviesť, prvýkrát to bolo koncom jari, alebo začiatok leta, druhýkrát to bolo 2-3 mesiace po tom, viac to nemohlo byť. Aké to boli autá si už nepamätá, všetko uviedol na polícii. Keď niekto reže koľajnice, tak je to veľký hluk, čiže to mohol nahlásiť hocikto. Svedok uviedol, že koľajnica a dá odrezať veľkou železničiarskou rozbrusovačkou za 2 minúty, obyčajnou rozbrusovačkou za 30 minút. Jedno auto ktoré si pamätá bola dodávka s okienkom a druhé auto bolo pickup. Ten druhýkrát, čo tam bol, videl iba jedno auto a to nebolo ani jedno z tých predtým. Z prečítanej svedeckej výpovede vyplýva, že svedok pracuje ako traťmajster v železničnej stanici Devínska Nová Ves a pravidelne kontroluje stav železničných staníc. Nakoľko začiatkom roka 2022 zaznamenali úbytok železničných súčastí zo železničnej stanice Plavecký Mikuláš, vykonával tam častejšie kontroly. Takúto kontrolu vykonával aj dňa 28.04.2022, 13:44 hod. Ako prichádzal po príjazdovej ceste do železničnej stanice Plavecký Mikuláš, tak sa vyhýbal dvom autám, ktoré odchádzali z tejto stanice. Prvé auto bola dodávka, ŠPZ:A a druhé auto bola Felícia ŠPZ: A Keď prešli okolo neho, obzrel sa za týmito autami a v tej dodávke videl cez okno na zadných dverách, že tam má naložené plechové železničné podvaly. Z toho dôvodu sa otočil a išiel za nimi. Po ceste volal na 158 a opísal im, čo sa deje. Na ich pokyn sa vrátil na miesto a počkal na hliadku. Poslednú kontrolu vykonal dňa 19.04.2022 o 10:00 hod., od ktorej bolo odcudzených 100m koľajníc typu „A“, 32 ks železničných spojok typu „A“ a 24 ks oceľových podvalov.

Zo svedeckej výpovede Z. B. vyplýva, že L. S. robil prerezávky v lese mimo dediny. Jemu aj A. T. povedal, že sú tam porozhadzované staré plechy. On a A. T. tam teda išli na dodávke. L. S. išiel na svojom osobnom aute. Do dodávky naložili 2 dvojmetrové kusy starého hrdzavého železa. Po ceste zo stanice im volal L. S., či mu nenaložia 2 motory, tak ich naložili a potom išli do zberne. V zberni im za železo zaplatil a oni sa medzi sebou rozdelili. Svedok uviedol, že obžalovaný s nimi železný šrot po lese nezbieral. On im iba ukázal oblasť, kde sa to nachádza. On a A. T. tam boli iba raz. Koľajnice do zberne určite nevozili viackrát. Oni totiž vozili motory. Len vtedy našli tie dva kusy železa, nebolo to pílené, ani rezané. L. S. mal zelený pickup, ktorý šoféroval A. T.. Po naložení železa išli domov k L. S. kde ešte naložili motory. Do zberných surovín išli všetci traja, on, A. T. a L. S., a to preto, aby aj L. S. videl, koľko peňazí dostane za motory.

Svedok A. T. uviedol že im L. S. hovoril o tom, že vie o starých sudoch a pletivách a že ich tam zavedie. Išli každý sám na svojom aute, bolo to smerom na Rohožník, blízko bola zrúcanina. L. S. im to ukázal a vrátil sa domov. Oni s Z. B. chodili krížom cez les, zbierali staré železo a našli aj 2 ks starého železa. Všetko naložili do auta a išli smerom na Senicu. Po ceste sa zastavili u L. S., k ich železnému šrotu naložili svoje motory a išli do kovošrotu, kde to vyložili a dostali za to peniaze. L. S. nezbieral železo,

on išiel hneď domov na svojom osobnom aute. Boli tam na dodávke a na menšom pickupe a L. S. išiel na svojom BMW. Dodávka bola červená a pickup takej tmavšej farby do zelena. L. S. mal biele BMW. Po príchode ako im L. S. ukázal miesto, tak odišiel.

Svedkyňa A.. Y. P. uplatnila za poškodeného - Železnice Slovenskej republiky, škodu vo výške 2.179,98€, ktorá pozostávala z odcudzeného materiálu a výkonu zamestnancov.

Z prečítanej zápisnice o výpovedi svedka X. K. zo dňa 21.10.2022 vyplýva, že Z. B. ho oslovil niekedy začiatkom roka 2022, aby si napísal na seba jedno auto, že mu dá za to 50,-€. On v tej dobe peniaze potreboval a tak s tým súhlasil. Napísal na seba auto, bol to Citroen Jumper červenej farby, pričom mal na boku na zadnej strane biely trojuholník a taktiež malo to auto taký istý trojuholník na zadných dverách kufra. Napísal mu splnomocnenie a on si to auto už potom prihlásil. Auto už viac nevidel.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu pri budove bývalého depa v železničnej stanici Z. Mikuláš vyplýva, že sa tam na viacerých miestach nachádzali zrezané koľajnice, z čoho bola vyhotovená aj fotodokumentácia.

Z evidenčnej karty vozidla EVČ: A značky Citroen Jumper, červenej farby bolo zistené, že toto je evidované na vlastníka a držiteľa X. S..

Z odborného vyjadrenia vplýva, že výška vzniknutej škody je 2.179,98 €, a táto pozostáva z materiálnej škody vo výške 2.148,80 € a výkonu zamestnancov vo výške 31,18 €.

Z výpisu zo zberných surovín bolo zistené, že dňa 19.04.2022 bolo prijaté 1.000 kg ťažkého starého upraveného šrotu v hodnote 350,-€.

V centrálnej evidencii priestupkov má obžalovaný 7 záznamov, v odpise registra trestov má 9 záznamov.

Obžalovanému je kladené za vinu, že spoločným konaním s už odsúdenými Z. B. a A. T. si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak malú škodu.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa v mantineloch vykonaných dôkazov zistil skutkový stav v rozsahu umožňujúcom vo veci spravodlivo rozhodnúť. Odvolací súd však po vyhodnotení vykonaného dokazovania nezdieľa názor prvostupňového súdu o tom, že vina obžalovaného L. S. bola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná.

Súd prvého stupňa po vyhodnotení dokazovania dospel k záveru, že skutok, ktorý je popísaný vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, sa stal a dopustil sa ho aj obžalovaný L. S.. Podľa súdu prvého stupňa obžalovaného L. S. usvedčuje jeho vlastná výpoveď z prípravného konania, v rámci ktorej sa ku skutku priznal, pričom pred výpoveďou bol riadne poučený a vypovedať neodmietol, preto takáto výpoveď bola použiteľná aj v konaní pred súdom. V prípravnom konaní obžalovaný podrobne popísal ako oslovil ostatných dvoch spoluobžalovaných a ako prišli na miesto dvoma autami. On išiel pickupom a obžalovaní B. s T. na dodávke zn. Citroen. Popísal aj naloženie dvoch kusov koľajnic. Pamätal si aj zo, že sa cestou vyhýbali bielej dodávke, ktorá sa otočila a potom išla za nimi. Zastavil sa u seba doma, naložili ešte motory z áut a všetci traja išli spolu do zberne surovín. Odovzdali asi 1.000 kg železa a dostali za to 350,-Eur. Jeho výpoveď potvrdzuje aj výpoveď svedka B. O., ktorý si pamätal, že dňa 19.04.2022 prišli všetci traja a priniesli okrem iného železného šrotu aj železá pochádzajúce zo železnice. Z potvrdenia vydaného zbernými surovinami vyplynulo, že dňa 19.04.2022 bolo odovzdaných 1.000 kg ťažkého starého upraveného šrotu. Výpoveď obžalovaného z prípravného konania potvrdzuje aj svedok Z. L., ktorý popísal, že keď prichádzal na miesto vyhýbal sa dvom autám, bielej dodávke a L., čo korešponduje s tým, čo uviedol obžalovaný. Svedok Z. L. vo výsluchu v prípravnom konaní uviedol, že EČV jedného z vozidiel bolo A pričom z evidenčnej karty vozidla je zrejmé, že vozidlo patrilo X. K., ktorý vo svojej výpovedi potvrdil, že auto na neho napísal obžalovaný L. S. a tento ho aj používal. Používanie uvedeného motorového vozidla nenamietal ani sám obžalovaný. Výpoveď obžalovaného pred súdom, ako aj výpovede svedkov Z. B. a A. T. ohľadom neprítomnosti obžalovaného na mieste činu súd prvého stupňa vyhodnotil ako nevierohodné, so snahou zbavenia viny obžalovaného a popretia jeho účasti na skutku. Tieto výpovede sú v rozpore s tým, čo uviedol svedok Z. L., ktorý jednoznačne potvrdil, že ako prichádzal na železničnú stanicu, odchádzali odtiaľ dve motorové vozidlá s EČV MA-XXXCT (vozidlo

používané obžalovaným) a EČV MA-XXXSZ. Podľa súdu prvého stupňa nie je podstatné, či obžalovaný S. železo zbieral, resp. vykopával, alebo či to robili iba svedkovia A. T. a Z. B., nakoľko odcudzenia železa sa zúčastnil a bol prítomný pri celom skutku. Súd prvého stupňa neuveril tvrdeniu obžalovaného, že to, čo je uvedené v zápisnici o jeho výsluchu z prípravného konania, nie je pravda. Nie je možné, aby si policajti vykonávajúci výsluch „vymysleli“ detaily skutku (ktoré mu obvinený ani nepovedal), tieto zapísal a následne ich dal podpísať vypočúvanému. Obžalovaný musel vedieť, že koľajnice, ktoré sa nachádzali pri nepoužívanej železničnej stanici sa nesmú zo zeme vykopávať a že nejde o „voľne pohodené“ železo, ktoré sa môže zbierať. Obžalovaný L. S. teda spoločným konaním odňal poškodenému vec v úmysle nakladať s ňou ako s vlastnou.

Obrana obžalovaného spočívala v popretí skutku a súčasne bola založená aj výpovediach svedkov B. a T., ktorý popreli, že by obžalovaný S. s nimi zbieral akékoľvek železo.

Z vykonaných dôkazov možno preto ustáliť, že obžalovaný ukázal svedkom Z. B. a A. T. miesto, kde títo našli železo, ktoré následne, spolu s motormi od obžalovaného S., dňa 19.04.2022 speňažili v zberných surovinách. Medzi pozbieraným železom boli koľajnice a iné železničné súčasti. Dňa 19.04.2024 tieto osoby v zberných surovinách odovzdali 1.000 kg železa, z toho bolo asi 600 kg koľajníc, čo vyplýva jednak z výpovede svedka O., ako aj z evidenčných záznamov zberných surovín. S. O. tiež potvrdil, že tieto osoby koľajnice odovzdali 3 krát v celkovom množstve okolo 1.000 kg. Železnice Slovenskej republiky vyčíslil škodu odcudzením 80m koľajníc, 2 ks srdcoviek JSR-A, 4 ks pridrzníc tv. A a 32 ks plochých spojok tv. A. vo výške 2.179,98 eura.

Po kladnom zodpovedaní otázok, že sa stal skutok a že vykazuje znaky trestného činu, bolo na mieste pristúpiť k zodpovedaniu otázky, či existuje dostatok presvedčivých dôkazov pre prijatie záveru, že tento skutok spáchal aj obžalovaný L. S..

V priebehu súdneho konania obžalovaný vypovedal dva krát, a to v prípravnom konaní ako obvinený dňa 03.08.2022, kedy sa priznal k spáchaniu skutku a na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.08.2023, kedy poprel spáchanie skutku. S. Z. B. a A. T. vo svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní uviedli, že obžalovaný po tom, čo im ukázal miesto, kde sú železná, z tohto miesta odišiel domov a železo s nimi nezberal. Tieto výpovede sú jedinými priamymi dôkazmi, ktoré sa v priebehu konania podarilo zabezpečiť, pričom je z nich zrejmá rozpornosť výpovede obvineného z prípravného konania s ostatnými výpovedami učinými v konaní pred súdom. Nie je zrejmé, prečo sa súd prvého stupňa priklonil k tomu, že pravdivou by mala byť výlučne výpoveď obžalovaného S. z prípravného konania. Ostatné tri výpovede z konania pred súdom (obžalovaného a svedkov B. a T.) považoval pritom za tendenčné, poukazujúc na zámer svedkov zbaviť obžalovaného viny. Takáto snaha a ani motivácia odsúdených B. a T. však nebola ničím preukázaná. Nie je preto zrejmé, na základe akých skutočností vyhodnotil súd prvého stupňa tieto svedecké výpovede ako nepravdivé. Postulát, že odsúdení vypovedali ako svedkovia nepravdivo, nie je založený na žiadnom dokazovaní, a teda nevyplýva zo žiadnej objektívne zistenej skutočnosti. Pritom ani náznakom nebolo konajúcim súdom prvého stupňa uvedené, z akého dôvodu, či pohnútky, by mali mať títo svedkovia záujem na exkulpácii obžalovaného S.. Výpovede z hlavného pojednávania výslovne vylučovali účasť obžalovaného na zbere akéhokoľvek železa v zmysle skutkovej vety. Záver súdu prvého stupňa, že nie je podstatné, či obžalovaný S. železo zbieral, resp. vykopával, alebo či to robili iba svedkovia A. T. a Z. B., nakoľko odcudzenia železa sa zúčastnil a bol prítomný pri celom skutku, je v rozpore so skutkovými zisteniami a súčasne aj koliduje so zásadou in dubio pro reo. Použitie tejto zásady prichádza do úvahy práve vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o nejakej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. októbra 2014, sp. zn. 3 Tdo 58/2014). Vina obžalovaného nebola preukázaná ani výpoveďou svedka L., ktorý v prípravnom konaní vypovedal, že dňa 28.04.2022 síce míňal oproti sebe idúce dve motorové vozidlá, EČV: MA-XXXCT a MA-XXXSZ a tieto auta mal používať obžalovaný, avšak vyslovenie záveru, že obžalovaný je z toho dôvodu vinným za stíhaný skutok by bolo minimálne predčasné, ak nie rovno nenáležit. Tento svedok nevidel obžalovaného (a ani iné osoby) pri krádeži, nevidel kompletný obsah nákladného priestoru dodávky a na základe tejto výpovede nemožno vysloviť vinu obžalovaného za stíhaný skutok. Porovnaním časových súvislostí odovzdania železného šrotu a koľajníc do zberných surovín dňa 19.04.2022 s výpoveďou svedka L., ktorý popísal dej až zo dňa 28.04.2022 je navyše zrejmé, že svedok L. vypovedal ku skutku z iného dňa, než k akému vypovedal obžalovaný a svedkovia B. a T.. Títo totiž uvádzali, že v deň keď nazbierali železo ho aj hneď išli odvieť do zberných surovín, a teda týmto dňom bol deň 19.04.2022. Z potvrdenia zo zberných surovín

navyše nevyplýva odovzdanie akéhokoľvek železa obžalovaným, či svedkami B. a T. dňa 28.04.2022. Rovnako ani výpoveď svedka O. nepreukazuje účasť obžalovaného S. na krádeži koľajníc a už vôbec nie v rozsahu spôsobenej škody vyčíslenej Železnicami Slovenskej republiky. Nad rámec nepreukázanej participácie obžalovaného na spáchanom skutku odvolací súd dodáva, že aj vzhľadom k tomu, že vo vzťahu k hmotnosti odcudzeného materiálu nebolo vykonané žiadne dokazovanie, možno mať dôvodné pochybnosti o tom, či 80 m koľajníc typu A, 2 ks srdcoviek JSR-A, 4 ks prídržníc tv. A a 32 ks plochých spojok nemajú spolu aj väčšiu hmotnosť ako 1.000 kg, ktoré mali byť spolu tri krát odovzdané do zberných surovín, tak ako to tvrdil svedok O..

To, že za prečin krádeže spolupáchateľstvom boli uznaní za vinných spoluobžalovaní Z. B. a A. T. nezakladá obligatórny záver aj o vine obžalovaného L. S.. Podozrenie vo vzťahu k obžalovanému S. bolo síce dôvodné, ale tento predpoklad sa vykonaným dokazovaním prokurátorovi nepodarilo preukázať.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie námietky obžalovaného sú dôvodné, a preto bolo potrebné, aby odvolací súd postupoval podľa § 321 ods. 1 a § 322 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolací súd preto zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vo veci rozhodol sám tak, že obžalovaného oslobodil spod podanej obžaloby, nakoľko nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný. Odvolací súd obligatórne rozhodol podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku, teda o odkázaní poškodeného s uplatneným nárokom na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.